

Sygn. akt II Cz 181/14

Jelenia Góra, dnia 11 marca 2014 r.

POSTANOWIENIE

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze II Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Damaszkowski

po rozpoznaniu dnia 11 marca 2014 r. w Jeleniej Górze

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko S. S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 19 lipca 2013 r. sygn.akt IC 1863/12

postanawia:

zażalenie oddalić.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 19 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze odrzucił apelację pozwanego S. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 15 kwietnia 2013 r., jako nieopłaconą w terminie. Sąd ten ustalił, że zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 17 czerwca 2013 r. pozwany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych apelacji poprzez uiszczenie opłaty sądowej od apelacji w kwocie 100 zł, w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia apelacji.

Wezwanie nie zostało podjęte w terminie, pomimo podwójnego awizowania w dniach: 24 czerwca 2013 r. oraz 02 lipca 2013 r.

W dniu 18 sierpnia 2013 r. pozwany S. S. na postanowienie Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 19 lipca 2013 r. w przedmiocie odrzucenia apelacji złożył zażalenie. Skarżący wniósł o uchylenie postanowienia o odrzuceniu apelacji, powołując się na błąd, leżący po stronie operatora pocztowego, polegający na niedoręczeniu podwójnego awiza, zawiadamiającego o sądowej przesyłce poleconej, zawierającej wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji.

W uzasadnieniu swojego stanowiska skarżący wykazał, że wskutek wniesionej przez niego dnia 27 maja 2013 r. do Naczelnika Urzędu Poczтового w J. skargi na nieprawidłowe doręczanie przesyłek poleconych, przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające. O jego wyniku Naczelnik Urzędu Poczтового w J. poinformował w piśmie z dnia 11 czerwca 2013 r. wskazując, iż „trudno jest jednoznacznie rozstrzygnąć zarzut dotyczący braku awiz, jednak biorąc pod uwagę (...) fakt, że czynność doręczania odbywa się bez świadków, takiego zdarzenia nie można wykluczyć”. Pomimo złożonej skargi, o której mowa powyżej oraz deklarowanego w odpowiedzi na nią przez Naczelnika Urzędu Poczтового w J. wyeliminowania w przyszłości tego rodzaju nieprawidłowości, sytuacja – zdaniem skarżącego nie zmieniła się.

Dalej nie otrzymuje on przesyłek poleconych. W tym świetle, w ocenie skarżącego, nie odebrał on wezwania na skutek błędu leżącego po stronie operatora pocztowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 139 § 1 k.p.c. w razie niemożności doręczenia pisma sądowego adresatowi w mieszkaniu, pismo przesłane za pośrednictwem operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe należy złożyć w placówce pocztowej tego operatora, umieszczając zawiadomienie o tym w drzwiach mieszkania adresata lub w oddawczej skrzynce pocztowej ze wskazaniem gdzie i kiedy pismo pozostawiono, oraz z pouczeniem, że należy je odebrać w terminie siedmiu dni od dnia umieszczenia zawiadomienia. W przypadku bezskutecznego upływu tego terminu, czynność zawiadomienia należy powtórzyć.

Naruszenie przez doręczyciela warunków doręczenia określonych w art. 139 § 1 k.p.c. oraz w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie szczególnego trybu doręczania pism sądowych przez pocztę w postępowaniu cywilnym powoduje, iż doręczenie jest bezskuteczne [(por. orz. SN: z 07 stycznia 1969 r., II CZ 208/68, OSNCP 1969, nr 6, poz. 164; z 02 kwietnia 1996 r., I CRN 7/96, niepubl.; z 11 czerwca 1997 r., I CKU 88/97, niepubl.; z 06 lipca 2000 r., V CKN 1159/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 12; a także post. SN z 03 lipca 2008 r., IV CZ 51/08, niepubl.) – w: M. Jędrzejewska, K. Weitz, Kodeks Postępowania Cywilnego Komentarz pod red. T. Erecińskiego, część pierwsza, t. 1, wyd. 3, Warszawa 2009, s 437].

Przedstawiona przez skarżącego w uzasadnieniu zażalenia odpowiedź Naczelnika Urzędu Pocztowego w J. z dnia 11 czerwca 2013 r. dotyczy okoliczności stanu faktycznego sprzed okresu, w którym miała miejsce niemożność doręczenia przesyłki sądowej, zawierającej wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji. Szczególnie, że – jak wynika z treści wspomnianego pisma – „Rejon doręczeń do którego przynależy budynek przy ulicy (...)AB w miesiącu maju br. obsługiwany był w zastępstwie dotychczasowego listonosza”. Próby doręczenia przesyłki sądowej, zawierającej wezwanie, o którym mowa powyżej miały natomiast miejsce w okresie czerwiec – lipiec 2013 r. Skarżący nie wykazał, jakoby istniały jakiegokolwiek okoliczności uprawdopodobniające naruszenie przez doręczyciela warunków doręczenia, o których mowa powyżej, a które dotyczyłyby bezpośrednio przedmiotowej przesyłki lub chociażby okresu, w jakim miały miejsce próby jej doręczenia.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uznał zażalenie w niniejszej sprawie za bezzasadne, wobec czego orzeczono jak w sentencji (art.385 w zw. z art. 397§2 k.p.c.)